

СИНДИКАТ РАДНИКА У ПРОСВЕТИ СРБИЈЕ

СРПЕ

БЕОГРАД, Дечанска 14/5; тел/факс: 011/3236-259, 025/420-093
E-mail: sob@beograd.com, sindiso@sbb.rs

ВЛАДА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
Министарство финансија и привреде
Београд, Кнеза Милоша 20
- Н/р мр Млађану Динкићу, министру

Поштовани,

Како нико из Министарства финансија није био присутан на састанку одржаном **04.04.2013**.г. на коме су репрезентативни синдикати из делатности просвете са представницима Министарства просвете усклађивали амандмане на важећи Закон о основама система образовања и васпитања („Кровни“ закон) како би био донет Закон о изменама и допунама овог, за просвету најважнијег, закона, овим путем Вас желимо упознати са једним, за нас веома важним, детаљем са тог састанка. Наиме, без обзира на чињеницу да су представници Министарства просвете одбили највећи број од **60** амандмана, колико су поднели синдикати и то, углавном, из разлога што су, по Министарству просвете, у супротности са другим законима, а првенствено са Законом о раду, кад се тиче члана **144.** „Кровног“ закона, представници Министарства су прихватили да се поменути члан, који говори о престанку радног односа, измени на начин како је то предложила Унија синдиката просветних радника Србије (УСПРС), иако је ова формулација директно у супротности са Законом о раду.

Остаје нејасно зашто је Министарство просвете прихватило нову формулацију члана **144.**, по којој *„наставнику, васпитачу или стручном сараднику престаје радни однос на крају школске године у којој наврши 40 година стажа осигурања или 65 година живота“* која је, као што смо рекли, у супротности са Законом о раду и Законом о ПИО. Наравно да је и ово правно могуће, али сматрамо да је у овом тренутку контрапродуктивно, пошто би у случају да Скупштина усвоји овај амандман и овако измењен члан Закона, један број запослених (по рачуници Уније, на коју иначе имамо примедбу) - око **5.000** људи отишло у пензију, односно систем би морао запослити нових **5.000** људи на та радна места. То другим речима значи да би буџет Републике Србије био двоструко оптерећен, пошто је свима знано да се половина пензија субвенционирше из буџета, а истовремено на другој страни, буџет би морао издвајати средства за новозапослене, јер се број запослених не би смањио.

Управо стога, Синдикат радника у просвети Србије (СрпС) је имао и на том састанку примедбе и гласао против измене члана **144.**, јер, не само да је овај члан у супротности са законима, већ је и дискриминаторски и поништава вољу запосленог да он процени да ли у случају испуњења једног од услова за пензију (довољног, али не и нужног) сам жели да напусти просвету.

С обзиром да нам Минисарство просвете све до дана данашњег, иако је обећало, није доставило пречишћен текст Закона са унетим изменама и допунама и с обзиром на досадашњу праксу, нисмо сигурни које су све измене и допуне постале саставни део предлога који ће ићи на Владу, односно потом у Скупштину, те Вас молимо да обратите пажњу на, између осталог, и овај члан Закона и да из разлога рационалности одбијете овако измењен члан **144.** Закона о основама система образовања и васпитања, јер ће он, ако буде усвојен, додатно оптеретити ионако преоптерећен буџет. О другим разлозима свакако можемо полемисати у стручним кружоцима, али и у јавности.

Молимо Вас да не попустите пред популистичким изјавама из УСПРС, која је ово представила као неки свој велики успех (Боже мој, ослободиће се, по њима, **5.000** радних места и толико нових људи моћи ће се запослити у просвети), иако смо оценили да је и Министарство просвете овај пут било на истом курсу, а да овакво решење неће допринети ни рационализацији броја извршилаца, а камоли у оном броју (**5.000** људи) колико су у јавност пласирали представници УСПРС. Уколико сте расположени или сматрате да је то потребно, можемо овај захтев/молбу образложити и усмено, иако сматрамо да неће бити потребно, да су аргументи наведени у овом допису потпуно довољни.

С поштовањем,

Београд, **19.04.2013.**год.

проф. Хаџи Здравко М. Ковач,
члан преговарачког тима

